

Už Kijevu triuškinamos 50 sovietų divizijų

Bolševikams nepavykus iš plieno žiedo prasimūsti, jų armijos visiškai kanka. Jau paimta 380.000 belaisvių, sunaikinta ar paimta 570 tankų ir 2.100 patrankų. I nelaisvę pateko ir 5 armijos vadai

VYRIAUSIOJI FIURERIO BŪSTINĖ. IX. 23. Vyriausioji kariuomenės vadovybė praneša:

Srityje, esančioje į rytus nuo Kijeva, apsuptu pajėgų mėginiams išsiveržti pasiliukus nesekmingiem, pastebimas didžiantis priešo pakrikimas. Daugelyje vietų sovietų karininkai ir komisarai baiļai pabėga nuo savo kariuomenės dalinių, rūpindamiesi kiekvienas savo saugumu. Nežiūrint to, jie negalėjo išvengti savo likimo. Ligi šiol belaisvių skaičius šlame mūšyje pasiekė 380.000 žmonių. Yra paimta arba sunaikinta daugiau kaip 570 tankų ir 2.100 patrankų. Šie skaičiai nuolat vis auga. 50 sovietų divizijų gali būti laikomos visiškai sunaikintomis. Belaisvių tarpe yra penktosios rusų armijos vyriausiasis vadai.

Be jau minėtų armijų, šlame laimingame mūšyje labai pasižymėjė ir generolo pulkininko barono von Weichso ir pėstininkų generolo von Stuelpnagelio armijos.

VYRIAUSIOJI FIURERIO BŪSTINĖ. IX. 23. Vyriausioji kariuomenės vadovybė praneša:

Kaip jau buvo pranešta speciaлиu komunikatu, į rytus nuo Kijeva apsuptu pajėgų mėginiams prasiveržti pasiliukus nesekmingiem, pastebimas vis didžiantis priešo pakrikimas. Daugelyje vietų sovietų karininkai ir komisarai baiļai pabėga nuo savo kariuomenės dalinių, rūpindamiesi kiekvienas savo saugumu. Nežiūrint to, jie negalėjo išvengti savo likimo. Ligi šio laiko buvo paimta arba sunaikinta daugiau kaip 570 tankų ir 2.100 patrankų. Šie skaičiai nuolat vis auga. 50 sovietų divizijų gali būti laikomos visiškai sunaikintomis. Belaisvių tarpe yra vyriausiasis penktosios rusų armijos vadai.

Be jau minėtų armijų, šlame laimingame mūšyje labai pasižymėjė ir generolo pulkininko barono von Weichso ir pėstininkų generolo von Stuelpnagelio armijos.

mejo ir generolo pulkininko barono von Weichso ir pėstininkų generolo von Stuelpnagelio armijos. Kovoje prieš sovietų karinės jūrų pajėgas ir transporto laivus ir vakar vokiečių karinės oro pajėgos pasiekė didžiulį laimėjimą.

Smingamieji kovos lektuvai į pėtus nuo Odesos padegė vieną kreiseri, smarkiai pataikė į vieną torpedinį laivą ir į vieną sargybos laivą. Taip pat smingamieji kovos lektuvai sunaikino devynis 15.000 tonų bendros talpos krovinių laivus. Kronštato srityje karinės oro pajėgos nuskandino vieną kreiseri ir vieną naikintoją. Bombinis buvo pataikytas dar į vieną kreiseri ir du naikintojus. Vienas tankalaivis buvo padegtas. Tolesni sekmingi oro puolimai buvo nukreipti į karinius įrengimus Leningrade, į priešo geležinkelio linijas aplink Branską ir Charkovą bei Krime.

Kovoje prieš britų tiekimo laivininkystę karinės oro pajėgos praejusių naktį į rytus nuo Humboro žiočių nukandino vieną 8.000 tonų talpos prekybos laivą ir bombardavo Great Yarmoutho uostą.

Gindamiesi nuo priešo oro puolimo, nukreipto į vieną vilkstinę, minogaudžiai numušė keturis britų lektuvus. Prieš karo veiksmų viršum Vokietijos teritorijos neįvyko nei dieną nei naktį.

BERLIN. IX. 23. Prie vokietinių ir šios dienos kariuomenės vadovybės pranešimų DNB papildomai patyrė: Nuostoliai, kurių turėjo sovietų Baltijos jūros laivynas per dvi paskutines dienas prie save paskutinės Kronštato bazės, buvo labai žymūs. Kadangi prieš kuri laiką į vieną iš dviejų pasenusių karo laivų — „Marata“, o dabar ir į antrą iš tuo karo laivų — „Oktiabrskaja Revoliucija“ pataikė bombos, tai abu parengti veikti karo laivai yra su-

žaloti ir jų tinkamumas kovai daug sumažėjo. Visu pirma, krinta į atitinkamą, kad sovietų karo laivų pasipriešinimas vokiečių karo lektuvų puolimams nebuvo labai stiprus, ir todėl šie labai reikšmingi puolimai iš oro prieš tuos laivus pareikalavo nepaprastai mažu nuostolių. Tas toks smarkus sovietų laivyno Baltijos jūroje likimas, kaip atrodo, išsišpręs Suomijos jūrankos viduriniame kampe. Nereikia pažinti, kad šis Baltijos laivynas sudaro viso sovietų laivyno svarbiausią dalį.

Vašingtonas ir Pietų Amerikoj varu pikčiausią agitaciją prieš vokiečius

Čilėje buvo suimta visa eilė vokiečiu. Išsišokimai prie vokiečių atstovybių Buenos Airese ir Santiago

BERLIN. Vokiečių spauda vėl išvystė Vašingtono baltųjų rūmų iniciatyva paskutinėmis savaitėmis prieš vokiečius nukreiptą kurstyti į Pietų Ameriką. Išsišokimai prieš vokiečius iš Argentinos persimėtė ir į Pietų Amerikos Čilės respubliką. Kaip žinoma, Čilės sostinėje ir provincijoje paskutiniu laiku buvo suimta visa eilė vokiečių. Suėmimai neaplenkė ir Reicho konsularinių atstovų. Berlyno laikraščiai tokį elgesį laiko nesuderinamu su tarptautine teise ir parbrėžia, kad tai prisideda prie ligšolinių vokiečių persekiojimo metodui iš dolerių imperialistų pusės. Toliau laikraščiai pabrėžia, kad į Čilėje, panašiai kaip ir kituose kraštuose, prieš vokiečius nukreipti smeržtais neliodyti. Priesingai, vienas Santiago tardytojas turėjo pripažinti, kad jokia suimtų kalėjimą nebuvo atrasta.

„Zwölf-Uhr-Blatt“ rašo, jog esantį pažymétina to jokio saiko nežinančio kurstymo žymė, kad aršiau-

dovybės pranešime paminėtas vokiečių karo laivyno vienetų pasiūstėjimas susiūpinti minų užtvavros juostai iki Suomijos jūrankos giliomos, rodo, kad sovietų laivyno Baltijos jūroje likimas, kaip atrodo, išsišpręs Suomijos jūrankos viduriniame kampe. Nereikia pažinti, kad šis Baltijos laivynas sudaro viso sovietų laivyno svarbiausią dalį.

Anglai pagamino pirmajį tanką Maskvai

Antrojo gal jau ir nereikės...

NEW YORKAS. United Press praneša iš britų sostinės, kad sovietų pasiūtinys Londone Maiski viename anglų tankų fabrike pagamintą tanką. Pirmasis tankas išleistas su raudonąja vėliava, o karo vežimai pavadinti tokiais vardais, kaip „Karl Marx“, „Lenin“, „Timošenko“ ir „Churchill“. Pasvelkindamas Maiski, darbininkai sugiedojo internacinalą ir britų tautos himną „God save the King“.

BERLIN. Vokiečių spauda skelbia pranešimus apie išsišokimus prie vokiečių ambasados rūmu Buenos Airese ir Santiago su tokiu DNB komentaru:

Roosevelto taktikai yra būdinga, kad beveik tuo pat metu, kada sukurstytos minios demonstravo prie Argentinos sostinėje esančių vokiečių ambasados rūmu, ir Santiago prie vokiečių konsulato susirinko „demonstrantai“, kurie Čilės tautinės šventės proga iškelė Reicho vėliavą apmėtė akmenimis ir išdaužė kelius langus. Ir kitose vietose buvo nuplėštos italių ir ispanų vėliavos ir išdaužyti langai. Yra būdinga tai, kad iš Maskvos apmokamai Čilės bolševikiški laikraščiai garbina Roosevelto kolonus agentus ir ragina ju „navyddžiu“ sekti ir kitose miestuose.

Britai jau pradėjo kibti prie Afganistano

ZENEVA. Kaip matyti iš vienos „Daily Express“ politinio korespondento žinių, Anglija, panašiai kaip anksčiau Iranu, dabar atrodo susirūpinusi Afganistanu. Ir čia ji operuoja pretekstu, kad ten veikia vadinamos vokiečių penktosios kolonos nariai. Korespondentas pažymi, kad anglai Afganistane pradėjė prieš tuos žmones „medžioklę“. Esą, britai jau net formaliai pareikalavę vokiečius iš Afganistano išsiusti.

KNOXAS SKUBIAI NORI KARO

NEW YORKAS. Kautynių laivo „Massachusetts“ įšventinimo prognozoje laivyno ministeris Knoxas savo kalboje reikalavo panaikinti neutralumo įstatymą, nes jis paralizuojas Jungtinės Valstybių žygiam. Tiems, kurie mėgina atitinkanti karą nuo Jungtinės Valstybių krantu, nereikia trukdyti. Negalima esą gaišti laiko ir reikia greičiau panaikinti neutralumo įstatymą.

Po paskutinių ivykių sovietų fronte perspektyvos laimėjimui esančios menkos, nuostoliai

VASINGTONAS. Finansų ministras Morgentau praneša, kad pastarosiomis dienomis SSSR į Jungtinės Valstybes atsiuntė auksą už penkis milijonus dolerių. Šiuo auksu bus apmokėta pusė dešimties milijonų dolerių paskolos, kuria Jungtinės Valstybės vyriausybė prieš menses suteikė sovietams, siekdamas palaikyti gabeminą į Sovietų Sajungą.

DIDELIS SPROGIMAS ANGLIOJ

Sužiesta daug žmonių

NEW YORKAS. Associated Press pranešimui iš Londono, viename Šiaurės Anglijos fabrike, kurio vardas nepranešamas, įvyko sprogimas, per kurį daug žmonių sužeista. Ta pati agentūra praneša, kad kitis sprogimai Middlesexse sukelė kelius didelius gaisrus.

Dosnios vokiečių katalikų aukos Lietuvos bažnyčiomis

BERLIN. Surengtoji per paskutinius keturias savaiteles Vokietijos katalikų parapijose rinkliauva Lietuvos srities katalikų bažnyčios naudai davė nuostabai gerų rezultatų. Pavysko pakrauti mažne pusantro vagono vertingais kryžiais, monstrancijomis, taurėmis ir kitokiais apeigų reikmenimis. Manoma, kad

šios aukos bus perduotos liečiui dvasininkams Kaune

ateinančios savaitės pabaigoje.

Antrą kartą vieną metų būvyje Vokietijos katalikų bažnyčia su pašišventinimu prisiėjo prie pašalinimo nuostolių, kuriuos Europoje padarė bolševizmas. Kaip žinoma, Ispanijos katalikų bažnyčia plačiai suorganizuotas Vokietijos katalikų rinkliavos dėka taip pat buvo sulektas galiumas tinkamiai pašuošti daugelį savo bažnyčių.

Nuskendo dar vienas Amerikos laivas

Jis plaukė į Angliją ir Islandiją

NEW YORKAS. Jungtinės Valstybių užsienių reikalų ministerijos pranešimas, kad su Panamos vėliava plaukės, bet Jungtinės Valstybių federalinei laivininkystės išaiškai priklauso prekinis laivas „Pinkstar“ (6.850 tonų talpos), anksčiau buvęs danu prekinis laivas „Lundy“, turės būti nuskandintas, spaudoje plėčiai skelbiamas pagal Roosevelto propagandą karui sukurstyti. Smulkmenų apie to laivą

vo nuskandinimą, kaip nurodo „New York Times“ Vašingtono korespondentas, dar ne urima. „New York Herald Tribune“ Vašingtono korespondentas Fleischeris tuo reikalui praneša, kad užsienių reikalui ministreriai, kuri žinia apie laivo nuskandinimą gavusi iš laivyno ministrų, nežinanči, ar laivas „Pinkstar“ nuskandino povandeninius laivus ar lektuvus.

Pasak Fleischerio, ta vieta, kur laivyno ministras žiniomis, laivas buvo nuskandintas, priklausė prie vadinamų Jungtinės Valstybių gynimosi vandenų. Ji yra taip pat Vokietijos paskelbtose blokadose zonoje.

Vašingtone raunamasi plaukus

Amerikos spauda nagrinėja blogą Sov. S-gos padėtį

NEW YORKAS. IX. 23. Spauda tebeskiria savo dėmesi kovoms Rytuose. Laikraščiai nurodo sunkią sovietų kariuomenės padėtį. „New York Herald Tribune“ rašo, jog esą apgailėta, kad tiek Anglijos, tiek Jungtinės Valstybės neteikia Sovietų Sajungai visiškai pagalbos ir kad daug savacūjų praejė nenaudingai. „New York Daily News“ pabrėžia, jog Rooseveltas pasižadėjęs Anglijai sunaikinti Vokietiją. Tačiau laikraščiai atkreipia dėmesį į tai, kad tai galį ivykti, tik žygiuant į Berlyną. Tokiam bandymui Jungtinės Valstybės turėtų paaukoti ne mažiau, kaip 4 milijonus karevių. Tačiau ir tuomet dar nebūtų jokios garantijos, kad tas žygis pavyks. Todėl, baigia laikraščių, geriau yra Jungtinės Valstybės, kad jos galvotu vien tik apie savo saugumą ir nuo minčių pasiusti į Europą savo ekspečinių kornus. MIRTI 50 ZYDŲ IR KOMUNISTŲ ZAGREBAS. Kroatių vidaus rei-

ga subyrės. Trys mėnesiai praėjė nenaudingai.

„New York Daily News“ pabrėžia, jog Rooseveltas pasižadėjęs Anglijai sunaikinti Vokietiją. Tačiau laikraščiai atkreipia dėmesį į tai, kad tai galį ivykti, tik žygiuant į Berlyną. Tokiam bandymui Jungtinės Valstybės turėtų paaukoti ne mažiau, kaip 4 milijonus karevių. Tačiau ir tuomet dar nebūtų jokios garantijos, kad tas žygis pavyks. Todėl, baigia laikraščių, geriau yra Jungtinės Valstybės, kad jos galvotu vien tik apie savo saugumą ir nuo minčių pasiusti į Europą savo ekspečinių kornus. MIRTI 50 ZYDŲ IR KOMUNISTŲ ZAGREBAS. Kroatių vidaus rei-

bernas. Tarpt. Berno ir Thuno prie Kieseno kaimo, esant tirštoms migloms, greitasis raukinys susidūrė su keleiviniu traukiniu. Ligšoliniems žiniomis, septyni ar asuotuoni žmonės buvo užmušti ir 15–20 sunkiai sužeista.

Žinios iš Rytų fronto

BERLIN. IX. 23. Kaip DNB patiria, Leningrado srityje vokiečių aviacija panaudojo stiprius kovos lėktuvus ir nik'ntuvu jėgas paremti žemės paviršiaus veiksmams. Be ašvango puolant, sovietų artillerijos ir pėstininkų pozicijos buvo apmetytos daugybe bombų. Be paliavos puldami, kiti vokiečių lėktuvai, skrisdami ties žeme, apšaudė bolševikus kulkosvaidžiais. Bolševiku kariuomenės telkiniai ir transporto voros buvo išskaidyti, išmuštos didelės bombų duobės eilėje plentų ir nutrauktos geležinkelio linijos. Bombomis buvo pakartoti aplūpėti tiekimo įrengimų kariuomenės telkiniai Leningrade.

BERLIN. IX. 23. Rugsėjo 22 d. būvyje Poltavos srityje sovietai mėgino smarkias priešpuolias sulaukyti tolesnį vokiečių kariuomenės dalinių žygiamą pirmyn. Savo puolimus jie rėmė artilerija, tankais ir vienu šarvuotuoju traukiniu. Visi tie sovietų puolmai buvo atmuši, padarant jiems didelių nuostolių. Per tas kovas vokiečių kariuomenės daliniai sunaikino 30 sovietų tankų.

BERLIN. IX. 23. Kaip DNB patiria, vokiečių kovos lėktuvai rugpjūčio 22 d. keliose vietose puolė dar tebesančius Ezelio saloje sovietų kariuomenės dalinius. Bombomis buvo sėkmingai patalgyta i artilerijos pozicijas ir bunkerius. Bolševikams buvo padaryta didelių nuostolių užmuštais ir sužeistais.

BERLIN. IX. 23. DNB patyrė, kad ir rugsėjo 22 d. per sėkmingą kovą dėl Leningrado sustiprinimui įrengimų pasiekė naujų teritorinių laimėjimų. Iavairoje vietose velelių mėgino sovietai priešpuolias, kuriuos rėmė artillerija ir šarvuociai, sulaukyti vokiečių kariuomenės dalinių veržimasi pirmyn. Per tuos puolimus, be kita ko, bolševikai nėko sep ynu sunkiajų tankų, kurių visi buvo 52 tonų svorio.

Apie italu žygi i Gibraltara

Gibraltaras buvo laikomas kaip neužpuolama iš jūros tvirtovė

BERLIN. Italų laivų puolima Gibraltaro karo uosto Berlyno spauda apibūdina kaip vieną gražiausiu laimėjimu ir drąsiausiu italu karo laivyno smūgiu nuo karro pradžios. Be gryni materialinių pasekmėlių, laikraščiai, visu pirma, pabrėžia sunkų moralinį smūgi, kuris suduotus šiuo drąsiu puolimui anglams, nes

pirmą kartą šiame kare laikoma negalima pulti Gibraltaro tvirtovė buvo pulta ne išoro, bet iš jūros.

Visi laikraščiai pabrėžia, kad ne pirmą kartą įrodomas italu puolamuji laivų drąsumas Viduržemio jūros kare ir nurodo i pirmą šiuo mažuvių vienetų puolimą, nukreiptą prieš anglių karo laivus Sudos ilankę ir i antrą prasiveržimą i visomis modernaus gynimosi meno priemonėmis apsaugota Maltos uosta. „Deutsche Allgemeine Zeitung“ rašo: „Sékminges smarkiai išvirtinti Gibraltaro karo uostas o puolimas yra ypač didvyriškas lai-

mėjimas ir reiškia sunku smūgi saugumui tvirtovės, kurios apsaugė svari britų laivai. Toli nuo savo bazių puolamieji laivai atliko veiksmą, kuris dave geriausius vaisius. Vokiečių tauta stebisi drąsiu žygiu i kartu su italu tauta didžiuojasi pulka mažu sajunginio italu karo laivyno vienetu kovos dvasia. Laikraščiai „Berliner Boersenzeitung“ ši jūrų kavalierijos smūgi Gibraltaru iygina su neužmiršamu vokiečių povandeniniu laivų didvyriškumu prie Scapa Flow ir pareiškia: „Italu puolamujų laivų laimėjimas ras tokį pat draugišką atgarsį vokiečių tautoje, kaip ir italu tautoje, kuri savo sąjungininkai už tokius drąsus ir pavyzdingus kovojojus, kaip šie puolamujų laivų vyrai, siunčia savo nuoširdžiausius linkėjimus“. Laikraščiai „Voelkischer Beobachter“ pareiškia, kad drąsus italu puolamujų laivų puolimai, nukreipti i Sudos ilanką ir Maltos uostą, dabar yra apvainikuoči tokiu žygiu, kuris prasoka bet kuri pagyrimą. Italų puo-

lamujų laivų prasiveržimas iki tolumo Gibraltaro, rašo laikraščis, yra šaunus italu karo laivyno žygis. Šiuo būdu Itališka duoda geriausią atsakymą i niekiška melu kampai, kurią dabar vėl pradėjo anglių saksų propaganda, norėdama viešumos susidomėjimą nukreipti nuo ašies valstybių pergaliui“.

ROMA. Drąsus italu karo laivyno puolamojo karo priemonių prasiveržimas i Gibraltaro uosta yra svarbiausioji Romos rytinės spaudos tema. Laikraščiai iškelia šito kuo puolimo pries geriauslai apsaugotą anglių tvirtovę sunkumus. Italų laivynas dar karja irodė savo jūrelvių kovos dvasia, pasiaukojima ir pasiryžima. „Smūgis Gibraltaru, rašo „Popolo di Roma“, kuria me anglių laivynas yra savo naumuose, savo didžiausioje tvirtovėje, yra dar vienas pagrindinis įnaujas i šiuo metu dūrbamą darbą“. „Messaggero“ konstatuoja, kad greitai materialinių nuostolių šis žygis taip pat ypač sumažina šio priešo uosto saugumą.

Vokietijos stačiatikių bažnyčios galvos laikas tikintiesiems

BERLIN. Berlyno ir Vokietijos stačiatikių bažnyčios galva Serafinas ganytojai skambėja laiske kviečia Vokietijos stačiatikių bažnyčios narius kovoti prieš bedievius budeilius ir prievarautojus, iškūrusius Maskvos Kremlį ir platinančius iš šios senos šventovės bolševizmo nuodus, kurie griauna visus religinius, dvasinius, moralinius, kultūrinius ir teisinius valstybės, tautos, visuomenės ir šeimos pagrindus. Jis dėkoja Dievui, kad jis išklauso nuolatines maldas iš išvaduoja brangių ir krauju apšlakstytą tėvynę iš šetoniškos bedievės valdžios. Jis pri mena visiems tikintiesiems, kurie „per ilgus metus kentėjo fizines ir moralines kančias, sėdėjo bolševiku kalėjimuose, ištremimė, patyrė neteisinguma, skurdą, badą ir kitas begalinės kančias, kad greitai patyrė Velykų ryto saulę“. Baigiamame žodžyje Vokietijos stačiatikių bažnyčios galva laimina visus naujojo priešbolševikinio fronto kovo tojus.

MIUNCHENE PALAIIDOTAS GEN. VON SCHOBERTAS

MIUNCHENAS. IX. 23. Šiandien Miunchene valstybės lėšomis buvo palaidotas nesenai Rytų fronte žuvęs generolas pulkininkas riteris von Schobertas. Laidojimo iškilmėse dalyvavo daug vadovaujančių kariuomenės ir partijos atstovų.

PRAILGINTA INDIOS VICEKARALIAUS KADENCIA

AMSTERDAMAS. Anglių informacijai tarybos žinomis, Indijos vicekaralius ir generalinis gubernatorius lordas Lintlithgowas savo pareigas eis iki 1943 m. balandžio mėn. Tai reiškia, kad lordas Lintlithgowas šias pareigas eis septynerius metus vetejo anksčiau numatyta penkerių metų.

Rooseveltas tarėsi su partijų vadais

NEW YORKAS. „New York Times“ praneša iš Vašingtono, kad partijų vadai per vakar išvykus pasitarimą su Rooseveltu susitarė pritarti biudžeto papildymui 100 milijonų dolerių suma gynimosi tikslams. Netrukus po to, praneša laikraštis toliau, Rooseveltas patenkite kongresui pasiūlymą, kuriuo numatoma gynimosi tikslams pildomai paskirti 150 milijonų dolerių, tame skaičiuje 121 milijoną dolerių laivyno artillerijai.

VAŠINGTONAS. Respublikonų atstovas Fishas pranešė, jog jis dar siai savaite pasiūlys atstovų rū-

mams, kad Jungtiniai Valstybių vyriausybė paskelbė Vokietijai karą. Fishas pareiškė, kad jis tuo ši pagrindiniu klausimą pateikis Jungtiniai Valstybių tautos debatams. Jis esas išitikines, kad federalinis kongresas santykiai 2 prieš 1 karo paskelbimą atmes. Toks balsų santykis parodys Jungtiniai Valstybių gyventojų nuotaiką. Fishas pabrėžė, kad jis yra pasiryžęs klausimą pateikti plenumui, jei nutarimas nebūs išspręstas atstovų rūmų užsienių reikalų komisijoje.

AMSTERDAMAS. Oficialiomis anglų vyriausybės paskelbtomis

žinomis, indų „nepaklusnumo“ sąjūdžio eligoje iki šiol Indijoje suimta 12.129 žmonės. Suimtuosiuose 28 buvę indų ministeriai ir 290 išairių provincijos parlamentų atstovai.

TEHERANAS. Pars praneša, kad Irano vyriausybė atšauks savo diplomatinus atstovus iš Vokietijos, Italijos ir Rumunijos.

ŠANCHAJUS. Batavijos radijas olandų kalba pranešė, kad rytinėje Javos dalyje pradėjo veikti nauji krateriai. Gyventojai yra labai susirūpinę dėl ugniakalnių išsiveržimo pavojaus.

telėjimas, o po jo — skardus Alytės balsas:

— Aš juos pasmaugiu! Ji šešiolikos metų mėlynakė, kasdien į gimnaziją įėjusi su Vytiu palto atlape, o dabar neparodžiusi dar nė vienos ašaros, staiga užsidega, kalp ugnis. Iškėlus sugniautąs kumštis, ji puola į gretimą kambarį. Stasys vos spėja ją sulaikti.

— Ka tu darai? Pražudysi save ir savo sius!

— Ir juos pražudysi! Ir juos pražudysi...

— Alyte, būk protinė! Pagalvok! Jie trys! Visi trys ginkluoti! O mes?

Stasys itikinėja ja, nerimstančia, virpandžia, degančią kerštu, ir tvirtai laiko savo rankose.

— Aš jems vis tiek nedovanosi! Aš jems vis tiek atkeršysiu! — šnabžda ji dušiu balsu, pamažu apriindama.

O tuo tarpu iš gretimo kambario, kur kraunamai lagaminai, girdėti mažojo Eduardo, visados taip mėgusio karelius, graudus balselis:

— Kailėvėlis negelas! Mamytė velkia! Bobutė velkia! Teta velkia! Kailėvėlis negelas...

Kareliu jis laiko uniformuotą enkavudistą, kuris visa laiką ragina grėjantį išsiskirkiantį.

— Aš jems vis tiek nedovanosi! Aš jems vistiek atkeršysiu! — šnabžda ji dušiu balsu, pamažu apriindama.

O tuo tarpu iš gretimo kambario, kur kraunamai lagaminai, girdėti mažojo Eduardo, visados taip mėgusio karelius, graudus balselis:

— Kailėvėlis negelas! Mamytė velkia! Bobutė velkia! Teta velkia! Kailėvėlis negelas...

Kareliu jis laiko uniformuotą enkavudistą, kuris visa laiką ragina grėjantį išsiskirkiantį.

— Aš jems vis tiek nedovanosi! Aš jems vistiek atkeršysiu! — šnabžda ji dušiu balsu, pamažu apriindama.

— Užteks vaidinimui! Cia ne teatras! — sušunka antrasis palydovas, žydas. — Renkitės! O ne — tai nuogus išvešim!

Visa žemiai rėmėsi į sieną, išsiskirkiantį išsiskirkiantį.

— Mama, — sušunka Alytė, atitraukdamas motiną nuo enkavudisto, — mama, nesižemink prieš bolševikus! Juk matai, kad jie neturi širdies, kraugeriai!

— Užteks vaidinimui! Cia ne teatras! — sušunka antrasis palydovas, žydas. — Renkitės! O ne — tai nuogus išvešim!

— Mama, — sušunka Alytė, atitraukdamas motiną nuo enkavudisto, — mama, nesižemink prieš bolševikus! Juk matai, kad jie neturi širdies, kraugeriai!

— Sia eiseną stebi į kiemą išbėgę kaimynų vaikai ir pro langus išsikę išgaudintus veidus patys kaimynai.

Prie automobilio eisenā sustoja. Išvežamieji išėdė. Pasileikantį jį padouda lagaminus. Motina paskutinį kartą pabučiuoja ažūką ir pasodina jį dukteriui ant keliu.

Isėda į enkavudistą su abiem vaikais.

— Vos vos sutelpa.

Motina kryžiaus ženklui palaimina automobilį. Birutė persižegnoja. Automobilis piktai suuržgia ir pašokė nuožuodavo Kauno link.

Pasilikusieji stovi, kaip į žemę ikiast, ant plento ir žiūri į tolstantį automobilį.

— Birutė! Kaip šunij!

— Stasys smarkiu kojos spyriu pa-

siūciu plaktuku, pakalbia.

— O, Viešpatie!... Ir juos išvež...

KAZYS PAPEČKYS IR JUOS IŠVEŽÉ!

Stasys išėlė į nedidelį koridorį ir pro siaurą durų langeli žiūri į tamšią naktį. Akiratye, prie mėlynės pavasario dangaus skliauto priplėtyta juoda miškingo Nemuno kranto iškarpa, prieš ja, ant lygumos, išmėtytos sunkiai išlūrimos sodybos, o tarp jų patiesta balta plėminto juosta. Ant jos — jokios dėmelės: nieks nejna, nieks nevažiuoja. Tik ten tolli, kairėje, pulkas mirgančių šviesų: tai Kauno žiburių šešėliai. Toks didelis!

— Ponia Birutė, eikit šen! Netoli plento matyti tartum stovinčio žmogaus šešėlius. Toks didelis! Gal tai jūs vyras!

Ibėgo Birutę, o paskui ja ir kitos moterys. Jos ilgai žiūri, prikiusios galvai prie siauro langelio. Pagaliau Birutė sako:

— A—, tai ažuoliukas! Jūs apsilankote. Aš jūs užmiršiau. Anksčiau ir manė jis dažnai apgaudavo.

Nusivyle visi grįžta į valgomajį.

Pamažu, labai pamažu slenkia varginčios laukimo valandos, minėtės, sekundės. Neuzsimenze jokia ilgesnė kalba. Bendras laukimas tam-pa neįpratamas.

— Laikia gult! Jau dylikta! — sako motina ir, paėmusi ant sienos kabojasi į žibalinę lempą, eina į miegamajį.

Visi ne žodžiai vėl apniaukia visų lėktuvų pastato prie įvažiavimų.

— Viktoras dar dirba? — klausia motina. — O kam ta lagamina atnešei?

— Dirba. Sakė, vėliau ateis. Atnešia geriausius drabužius. Dėl viso ko...

Sie jos žodžiai vėl apniaukia visų lėktuvų pastato prie įvažiavimų.

— Ar buvai pas mane? — klausia Irena seserį. — Aš su Stasiu buvau išėjusi į stotį Alytės pasitikti.

— Buvau. Su lagaminu. Maniau, padėsi atnešti... Man rodos, visu keliu mane du vyrai sekė. Kiek prisigąsdinau! Vis galvoju — priekis ir paklaus: „O kur jūs nukaičiai su lagaminu keliaujate?...“ Tai numetu į griovį lagaminą, paeinu ir dairausi. Ju nieku nematyti. Sugrižtu, pasiūmu lagaminą, o po valandėlės — žiūriu, jie vėl paskui mane eina. Oi, kai privargau...

Im Feuer der Deutschen zusammengebrochen

Wie DNB von sachverständiger Seite erfährt, sind unter gewaltigen Verlusten an Menschen und Kriegsgerät bolschewistische Vorstöße weit ostwärts Smolensk in deutschem Feuer zusammengebrochen. Zahlreiche Sowjeteinheiten haben % und mehr ihres Bestandes bei diesen Versuchen, gegen die deutschen Linien anzutreten, eingebüßt.

Die Bolschewisten sind buchstäblich über die Leichen der Gefallenen in das deutsche Feuer hineingestürmt. Ueberall sind sie zurückgeschlagen worden. Von einer erfolgreichen bolschewistischen Offensive zu reden, wie es London tut ist völlig falsch. Nicht einmal das amtliche Moskau-Nachrichtenbüro so erklärt man weiter weiß etwas von diesen vermeintlichen bolschewistischen Erfolgen.

In Kiew wieder normales Leben

Wie DNB von gut unterrichteter Seite erfährt, bietet die Stadt Kiew trotz der seit Wochen vorbereiteten und teilweise von den Sowjets durchgeführten Sprengungen in Wirtschafts- und Versorgungsbetrieben schon wieder das Bild eines normalen Lebens. Die Einwohnerzahl der ukrainischen Hauptstadt ist den deutschen Soldaten mit Vertrauen entgegengekommen. Mit Hilfe der Zivilbevölkerung wurden zahlreiche von den Bolschewisten vorbereitete Sprengungen unschädlich gemacht.

Bereits 380.000 Gefangene in der grössten Umzingelungsschlacht

50 sowjetische Divisionen können bisher als vernichtet gelten

AUS DEM FÜHRERHAUPTQUARTIER, 23. SEPTEMBER.

Das Oberkommando der Wehrmacht gibt bekannt: Nachdem die Ausbruchsversuche der im Raum ostwärts Kiew zusammengedrängten Kräfte erfolglos blieben, machen sich, wie durch Sondermeldung bekanntgegeben, zunehmende Auflösungserscheinungen des Feindes bemerkbar. An vielen Stellen haben die Offiziere und Kommissare der Sowjets in feiger Flucht die Truppe verlassen, um sich einzeln in Sicherheit zu bringen. Trotzdem konnten sie ihrem Schicksal nicht entgehen. Die Zahl der Gefangenen aus dieser Schlacht hat sich inzwischen auf rund 380.000 erhöht. Mehr als 570 Panzerkampfwagen und 2.100 Geschütze wurden bisher als Beute eingebracht oder vernichtet. Diese Zahlen sind noch ständig im Wachsen. 50 Sowjetdivisionen können als völlig vernichtet gelten. Unter den Gefangenen befindet sich der Oberbefehlshaber der 5. russischen Armee.

Ausser den bereits genannten Armeen sind an dem glücklichen Verlauf der Schlacht auch die Armeen des Generaloberst Freiherr von Weichs und des Generals der Infanterie von Stülpnagel hervorragend beteiligt. Im Kampf gegen sowjetische See- und Transportstreitkräfte hatte die Luftwaffe auch gestern grosse Erfolge.

Sturzkampfflugzeuge waren südlich Odessa einen Kreuzer in Brand trafen ein Torpedoboot und ein Vorpostenboot schwer und zerstörten 9 Frachter mit zusammen 15.000 BRT. Im Seegebiet von Kronstadt versenkte die Luftwaffe einen Kreuzer und einen Zerstörer. Auf einem weiteren Kreuzer und 2 Zerstörern wurden Bombentreffer erzielt. Ein Tanker geriet in Brand. Weitere wirksame Luftangriffe richteten sich gegen militärische Anlagen in Leningrad, ferner gegen Eisenbahnverbindungen des Feindes um Brjansk und Charkow sowie in der Krim.

Im Kampf gegen die britische Versorgungsschiffahrt versenkte die Luftwaffe in der letzten Nacht ostwärts der Humbermündung ein Handelsschiff von 8.000 BRT und bombardierte den Hafen von Great Yarmouth. Bei der Abwehr

eines feindlichen Luftangriffes auf einen Geleitzug schossen Minensuchboote 4 britische Flugzeuge ab. Kampfhandlungen des Feindes über dem Reichsgebiet fanden weder bei Tage noch bei Nacht statt.

Berlin, 23. September.

Ergänzend wird zum gestrigen und heutigen Wehrmachtsbericht DNB mitgeteilt: Die Verluste, die die Ostseeflotte der Sowjets in den beiden letzten Tagen im Rahmen um ihren letzten Stützpunkt,

ROM, 23. September.

Das Hauptquartier der Wehrmacht gibt bekannt: Während der vergangenen Nacht wurden die Luftstützpunkte von Miccaba und Halfar erneut mit Erfolg von unseren Flugzeugen bombardiert. Britische Flugzeuge überflogen die Stadt Benghasi und die Insel Lero im Ägyptischen Meer und warfen planlos einige Bomben ab. Die Luftabwehr von Lero schoss ein zweimotoriges feindliches Flugzeug ab. Im östlichen Mittelmeer wiederholte Angriffe unserer Flugzeuge gegen feindliche Handelschiffe. 2 Schiffe kleinerer Tonnage wurden schwer beschädigt und können als verloren angesehen werden.

Simbacher Geschichte

Vorigen Sommer traf unter unse- ren wenigen Fremden auch ein Komponist aus München ein, der meinen Rat erbat, wo er für vier Wochen am besten untergebracht wäre. Ich riet ihm, den Bergerbäck, wie ich selbst gern bei Bäckern mein Quartier suchte, denn das weisse Mehl verträgt keine Unordnung und immer ist es sauber bei Bäckersleuten. Der Komponist zog daraufhin beim Bergerbäck ein. Sommertage sind Sache der Frau, dachte der Bäcker, und kümmerte sich nicht um den Gast. Kaum dass er an den Gut griff, wenn ihn der andere grüsste. Als jedoch die Frau bei der ersten Wochenrechnung ein hohes Draufgeld einstreichen durfte und gute Worte, setzte sie ihrem Mann zu, doch auch einmal dem Gast ein Wort zu gönnen, damit er ja wohnen bleibe und nicht etwa zum Bader hinüberzöge, der jede Gelegenheit benutzt, ihren Fremden in ein Gespräch zu verwickeln, der ihn doch gar nichts angeht. Dies sah der Bergerbäck ein, zumal ihm der Bader in der letzten Nacht zwei Mark beim Haferlärack abgewonnen hatte. Er blieb also nach des Tages Arbeit auf der Hausbank sitzen, und als der Fremde von seinem Spaziergang zurückkam, begrüßte er ihn und, um dem Gespräch einen Anfang zu geben, fragte er: „Was seid s denn daham?“ „Komponist.“ „Ha?“ „Komponist!“ wiederholte der Fremde freundlich. „Ja so — ja nachher geht's ja noch — was machens denn da?“ „Ich erfinde Lieder und Märsche.“ „Die man pfeifen kann?“ „Ja, auch solche.“

„Geht euch wohl manchmal hart an, das Komponieren!“ Der Komponist lächelte: „Das ist nicht so schlüssig, Bergerbäck, man trinkt ein gutes Glasserl Wein, dann fällt einem schon etwas ein.“

„Aha!! Ja nachher! Muss ja jedes Ding seins haben, wo's herkimm!“ Und damit war das Gespräch zu Ende. —

Dem Bergerbäck aber liess es keine Ruhe. Was so ein Städter, der nicht einmal Brot backen konnte, mit seinem Glas Wein vollbrachte, das musste er doch auch können. Lange dachte er darüber nach. So lange bis es Winter wurde und die Fremden wieder heimgingen und die Arbeit im Tal weniger wurde. Da setzte sich der Bergerbäck eines Tages ins Wirtshaus, bestellte sich einen Schoppen Wein und wartete, dass ihm eine schöne Musik einfiele. Und da ihm nichts einfiel, bestellte er sich noch einen Schoppen und immer wieder noch einen. So geschah es, dass der Bergerbäck zwar nicht zu einem musikalischen Einfahl, wohl aber zu einem Mordsrausch kam. Nach Mitternacht schwankte er heim, so einen Mordsrausch, so einen damisch-schönen hatte er sein Lebtage noch nicht gehabt. Ja, ja, das Komponieren! Während er so dachte und weiter wankte, stieß er plötzlich mit einem anderen Rauschigen, der ihm vom Alten Wirt auf der Strasse entgegenwankte, so kräftig zusammen, dass beide auf der Strasse sassen. Und als der Bergerbäck seinen Nachbarn im Mondlicht erkannte, rief er verwundert aus: „Ja, Staudacher, hast vielleicht a komponiert, ha?“

Nationalsozialismus hat die christliche Kultur gerettet

Innenminister San Machi erklärte anlässlich der Einweihung einer Kirche in der Gemeinde Marinkova, dass die Slowaken, von niemand gezwungen, aus eigenem Willen und Entschluss in die antibolschewistische Front eingetreten sei und nun an der Seite des deutschen Heeres kämpfe. Wir würden, so betonte Machi, heute bei uns keine Kirche einweihen können, wenn es in Europa keine nationalsozialistische Kraft gäbe, die sich einzg und allein als fähig erwies, die Gefahr des Bolschewismus zu vernichten. Der Nationalsozialismus, die grosse nationalsozialistische Armee hat auch die Kirche und die christliche Kultur gerettet.

Frei erfunden!

Berlin, 23. September.

Die von einer jüdischen Nachrichtenagentur in London verbreitete Version, dass der deutsche Botschafter in Paris, Abetz, von seinem Posten abberufen worden sei, wird an zuständiger Stelle als frei erfunden bezeichnet. Dieses Gericht gehört ebenso in das Reich der Fabel wie alle in letzter Zeit aufgetauchten Behauptungen und Vermutungen um die Person des deutschen Botschafters in Ankara.

Zwischen Bern und Thun stiessen bei dem Dorfe Kiesen im Nebel ein Schnellzug und ein Personenzug zusammen.

Jo Hans Rösler:

Völkerrechtswidriges Verhalten gegen die Deutschen in Chile

Die Deutschen sollen für vogelfrei erklärt werden

BERLIN, 23. September.

Die deutsche Presse befasst sich erneut mit der auf Veranlassung des Weißen Hauses in Washington seit Wochen geschürten deutschen Hetze in der Provinz Chile in der letzten Argentinien auf die südamerikanische Republik Chile übergreift. Bekanntlich sind in der Hauptstadt und in der Provinz Chile in der letzten Zeit eine ganze Reihe von Deutschen verhaftet worden, wobei selbst vor konsularischen Vertretern des Reiches nicht haltgemacht wurde. Die Berliner Zeitungen brandmarken dieses Verfahren als völkerrechtswidrig und betonen, dass dies sich den bisherigen Methoden der Deutschen-verfolgungen durch den Dollarimperialismus anreihen. Die Blätter unterstreichen weiter, dass man auch in Chile, ebenso wie auch in den anderen Ländern, den Beweis für die Verleumdungen schuldig geblieben ist. Im Gegenteil hat der Untersuchungsrichter in Santiago, so stellen die Blätter fest, eindeutig zugeben müssen, dass nichts Belastendes gegen die Verhafteten gefunden werden sei.

„Es ist kennzeichnend für die Masslosigkeit der Hetze, schreibt „Zwölf-Uhr-Blatt“, dass ausgegerechnet eine Bolschewistenzeitung in Chile, die von Moskau bezahlt wird, den wüstesten Agitationsrummel ungehindert gegen die Deutschen führen und die Arbeiter des Landes gegen die Deutschen zum Kampfe auffordern kann. Es muss dabei festgestellt werden, dass die chilenische Regierung in Santiago dieser von Washington inspirierten Hetze völlig untätig zusieht und den Reichsdeutschen Chiles den Ihnen zustehenden Schutz auf diese Weise entzieht. Die Absicht der ganzen Kampagne ist klar: Die Deutschen sollen für vogelfrei erklärt werden, also gerade die Deutschen, die durch ihre friedliche Arbeit sehr wesentlich zum Aufbau des Landes beigetragen haben. Es ist bei dieser Sachlage klar, so schliesst das Berliner Blatt, dass die freundschaftlichen Gefühle des deutschen Volkes dem chilenischen Volk gegenüber erkalten und tiefster Verstimmung weichen müssen, die auch auf die diplomatischen Beziehungen zwischen beiden Ländern auf die Dauer nicht ohne Folgen bleiben kann.“

Staatsbegräbnis für von Schobert

MÜNCHEN, 23. September.

Für den kürzlich an der Ostfront gefallenen Generaloberst Ritter von Schobert fand heute in München ein Staatsbegräbnis statt, an dem zahlreiche führende Vertreter der Wehrmacht und der Partei teilnahmen.

König Michael zum Tode von Schobert

BUKAREST, 23. September.

König Michael hat anlässlich des Heldenodes des Generalobersten

Englands Ziel, Unruhe stiften

Zur Zeit ist Churchill dabei, türkisch-bulgarische Zwischenfälle zu provozieren

Berlin, 23. September.

Der Wirrwarr von Nachrichten, Gerüchten und Behauptungen über angebliche Versuche der Achsenmächte, mit bulgarischer Hilfe Kriegsschiffe durch die Dardanellen gelangen zu lassen, wird in Berlin erneut als ein gegen die Türkei gerichtetes Störungsmanöver bezeichnet. Man glaubt hier nicht, dass die Türkei, die zweifellos auch über die Hintergründe dieses Manövers unterrichtet ist, sich durch derartige Vorstöße von ihrer klaren Beurteilung der Situation wird abringen lassen.

In das gleiche Kapitel möchte man hier auch die Verlautbarungen über die Tätigkeit von „Fallschirmspringern“ in Bulgarien verweisen. Dass Fallschirmspione in Bulgarien dingfest gemacht worden sind, ist eine trotz Abzugens von sowjetischer Seite feststehende Tatsache. Dass diese Elemente auch im bulgarisch-türkischen Grenzgebiet sich zu schaffen machen sollten, möchte man hier für durchaus wahrscheinlich halten, umso mehr, als das Thema Türkei-Bulgarien in letzter Zeit auf gegnerischer Seite in den verschie-

densten Variationen behandelt wurde.

Die Annahme, dass durch bestimmte Hanlungen irgendwelche türkisch-bulgarischen Zwischenfälle provoziert werden sollten, ist deshalb, wie man heute andeutet, keineswegs von der Hand zu weisen. Alles in allem möchte man auch darin ein Glied in der Kette des Zusammenspiels zwischen England und der Sowjetunion erkennen, das darauf abzielt, überall Unruhe zu stiften, also auch in Bulgarien, und gleichzeitig damit die freundinbarlichen Beziehungen zwischen Bulgarien und der Türkei, die offensichtlich den Engländern und Sowjets ein Dorn im Auge sind, zu stören.

Vulkanitätigkeit in Ostjava

Shanghai, 23. September.

Radio Batavia teilte in holländischer Sprache mit, dass in Ostjava schon 2 neue Krater in Tätigkeit getreten sind. Der Bevölkerung hat sich tiefe Besorgnis wegen eines Ausbruchs der Vulkane bemächtigt.

zusammen mit dem Bolschewismus geführte Agitation das weitere tun werde. „Schon jetzt ist das Behavior jener demokratischen Menschenfreunde jedesmal vernehmbar, so oft irgendwo Zeichen von Unruhen in Erscheinung treten“, schreibt die Korrespondenz weiter. „Geradezu mit sadistischer Freude werden von Ihnen die Repressalien verzeichnet, die hier und da deutscherseits, in völkerrechtlich durchaus anerkannter Abwehr von Sabotage und sonstigen Gewaltakten, gegenüber einer verführten Bevölkerungsschicht angewandt werden müssen. Auch den Gegnern des Reiches ist es selbstverständlich bekannt, dass zur Niederkunft jeglicher etwaiger Geigenströmungen relativ geringfügige militärische Mittel vollkommen ausreichen. Allein das Vorhandensein von Unzufriedenheit und Unruhen ist aber bereits für Churchill und seine Leute ein Grund zur Befriedigung und ein Anlass, derartige Bewegungen weiter zu schüren — mag sich die noch so schwer und verhängnisvoll für die betroffene Bevölkerung auswirken“. Die Korrespondenz erinnert daran, dass England nun einmal nicht von der Maxime seiner Kriegsführung abgehen könne, fremde Völker — so oder so — für sich kämpfen, bluten und leiden zu lassen. Besonders infam sei aber, dass die britische Politik darauf aus ist, die betreffenden, oft früher befreundeten Länder mit dem Bolschewismus infizieren und dadurch geradezu in einen Bürgerkrieg hineinhetzen zu wollen. Die Korrespondenz schliesst: „Mag Deutschland die Roten Armeen schlagen: Soweit es an England liegt, ist es bereit und gewillt, mit allen Mitteln dem Bolschewismus, gewissermaßen durch die Hintertür, den Weg zu den europäischen Völkern wieder zu bereiten. Ein Zeichen von Stärke ist dieses letzte Aufgebot der Invaliden bestimmt nicht, vielmehr ein Beweis dafür, dass ihnen in der künftigen „besseren“ englischen Welt nur die Rolle dienstbarer Werkzeuge und — wenn es darauf ankommt — geduldiger Opferlämmer zugedacht ist.“

Kremlius

Laikraštininko Gerhard Thimm i s p ū d ŷ i u p l u o š t a s

Daug yra Kremliai. Nižni Novgorode, Novgorode, Astrachanėj, Kazanėj ir dar kitar. Patsai varandas reisikiai mesto tvirtovę ir, atrodo, bus kiles iš totorių žodynai. Alškiai išsireiškus, Kremliaus, kaip statinio, savitumas yra tas, kad nuo jo galima placiau žvelgti į apylinkes, taip toli, kaip siekia žvilgsnis, nukreiptas į beribes stepes.

Panašiai dyliktame šimtmetyje buvo pastatytais ir Maskvos Kremliu, kurio vieta parinkta ant keturiadesimt metrų nuo Maskvos upės išsišovusios kalvos. Prie Jono III išaugo penkiakampis, du kilometrus ištisės statinys, apsuotas didžiulio mūro, kurio viduje pridigo eilė pastatų, bažnyčią, gyvenamųjų namų ir kareivinių. Aplink Kremlį pradėjo telktis gyventojai, statėsi namus ir lindo gilyn į aplink augusį mišką, iš kurio dažnai mėgdavo puldinėti titorai. Apisaugojimui nuo panašių puolimų, buvo pastatyti Borovickio vartai, nusites iki Kremliaus sienų.

Per šiuos vartus 1812 m. į Kremlį įžengė Napoleonas. Cia ir mums pirmą kartą atsivėrė didingė Kremliaus vartai, kai, gavę leidimą, turėjom proga apžvelgti šią niūrę tvirtovę ir dalyvauti Sovietų Sąjungos Aukščiausiosios Tarybos posėdyje. Šia reta proga diplomatas ir užsienio laikraštininkams buvo leista pamatyti tik dalį Kremliaus statinių. Užsienieti kiekvienam žingsnyje dabojo būri GPU valdininko akis.

Baltai dekoruotoj salėj, kuriuoje kadaise buvo karūnuojami carai, laikraštininkas iš savo vietos galėjo gerai stebeti sovietų gallinguji įžengimą, kurie susitelkė Lenino statulos papédėje, tie 1100 deputatu. Pakakdavo žūrona nukreipti į Stalini, kai šalia sėdės GPU valdininkas duodavo supratį, jog toks dalykas nėra pageidaujamas. Tuo tarpu vietiniui, nežiūrint ar jis kaip

pagarbus svečias sėdėtų tribūnoje, ar būtų deputatu eilėse, dar mažiau patartini panašūs smalsumo akai. Tik kalbėtojui ištarus Stalinovo varda, jis turi pakilti ir plojimų kruša irodyti savo pagarbą.

Raudonasis diktatorius išėjo pro kulkas, nežymias dureles, kaip ir buvo atėjes. Nickas nematė jo atvykimo, niekas nepastebėjė ir jo išvykimo. Mat, Stalinas negyvena Kremliaus ribose, bet netoli Maskvos, save vilioje, į kurį keliasi taip gudriai suražgyti, jog niekas nežino, kur yra jo gyvenamasis namas.

Be posėdių salės, užsienietis Kremliai gali aplankinti kantinę. Cia rasi daug dalykų, kurių sunku arba visiškai neįmanoma gauti. Apskritai, viskas Kremliai yra geriau nei kur kitur. Ir benzinas, netoli Borovickio vartų, žymiai geresnės kokybės. Bet šiuo tanku gali naudoti tik vyras automobiliu. Posėdžiui pasibaigus, buvo galima pastebeti automobilių ar troleibusų. Kiekvienas jų rankoje turėjo is „Pravdos“ susukta didele tutele, kurioje buvo sukroutos maisto gėrybės, išsigytos Kremliaus kantinėje. Užsienietis gali paklausti, ką pasakys eiliniai piliečiai, kuriems tenka ilgai stovėti eilėje prie maisto krautuvų. Bet liaudis tyli. Komunistiniame mieste seniai apsiplasta su mintimi, kad kas galingas, tas turi viską, kai kiti alksta ir skursta.

Kas sėdėjo Kremliai, tas buvo ponas. Mégstama pasireklamuoti apli vadu draugyste su l'audimi. Bet taip nėra. Tiesa, opero „Spasskije Worota“ matome, kaip kungiakštis Igoris išeina iš Kremliaus ribų ir kalbasi su minia. Bet nieko panašaus nebuvu su Stalini. Jis smunka pro vartus automobiliu ir tai labai greit. Jei tasyk prie vartų pasiplintu koks pilletis, GPU jį akimirka suimtu ir pašalintu.

Niekas panašių dalykų ir nemégina. Ir vakarais aplink žeria švesą galingi prožektoriai, tuo tarpu artimiausia aplinka vaiduokliškai skendžiai tamsoje. Kas nori vidun — būna apšviečiamas, kas lieka nuošalėj — tą semia nakties akių tamša.

Septynis mėnesius, pasakoja toliau Gerhard Thimm, gyvenome Intouristo viešbutyje „Metropol“, pačiame miesto centre, į kiekvieną gulinėjom aplink Kremlį. Visada viliojo stebeti šia tvirta aukštumą. Visvien, ar diena būtų pažymėtinai graži ir saulė įtikinčiai viešpataujant mėlynamam dangaus fone, ar tirštoje prieblando, ar pagalai būtų žiema, skaidri, permatoma, kokia tiki gali būti Maskvoje. Kiekvieną kartą Kremliai palikdavo sunkoką, sliegiantį išpūdį. Visada aplink skaidydamo kuo: ir varnos, tarytum negalėdamos nuo tų mūrų atslipti, tarytum jos būtų sielos tu, kuriems teko žuti šiu mūrų slapybėse. Galima prisiminti Repino paveikslą, dar Šandien jaudinantį Tretjakovą galérijos lankytą, kaip Jonas Ziaurusis su mirusiu sūnumi rankose duoda laisvę savo nežabotam Ziaurumiui. Ar neatrodė, kad šis paveikslas būtų Kremliaus simbolis? Kaip matė šie mūrai, kuriuoje daug paslaptių, kuriuose kiekvienas žingsnis yra sekamas GPU valdininko, kur pilna kareliu, galinčiu apšaudyti kiekvieną mažiausią kertelę? Taigi, kiek daug galėtų papasakti nebylios ir rūsčios sienos apie tai, kas nutiko per pasuktiniusius dviečių metų.

Penkios savaitės prieš išlėpėsnojant karui mūsų automobilis įvažiavo pro Borovickio vartus. Automobilio numeris buvo praneštas sargyboms, sutartas laikas minutė į minutę. GPU leitenantas paprašė parodyti leidimą. „Važiuokite pasukui mane“, — paliepė jis, ir mes

atsidūrėm Kremliaus viduje.

Senas, caro laikų tipiškas patarnautojas priėmė skybėlę ir apsiausta, atsirado muziejaus vedėjas, pasveikines retus svečius. GPU leitenanto lydini, pradėjom apžiūrėjimą.

Galima pasakyti, kad daugelio atmintinų dalykų bolševikai nerodo: jos kitur nuslėptos, ir kartu negali pastebeti, kad kas nors būtų išdarkytas. Didelės, painios patalpos ir gausybė eksponatai vyskuius užtuosoja dingti nusmerktus dalykus.

Aukštose, stiklinėse spintose ir šiaip dėžėse sukranti gausūs, turtingi ir nuostabūs eksponatai, ryškiai nusakę įvairiaspalvę krašto istoriją.

Ypatingai turtingas ginklų skyrius. Daug jų yra dovanotų, daug užsiensye padarytų. Kai kurie iš Jonų Ziaurijo rinkinio. Tiesiog nuostabu, koki ryškū ir pulkų meninė supratimą turėjo šis Ziaurusis valdovas, nužudęs sūnų ir pasilymėjės eile kitokių piktadarysčių. Juk jis liepė išdurti akis Bazilius katedros statytojui, kad šis nebepastatyti panašios architektūrinės puošmenos. Šandien Jonas Ziaurusis yra bolševikų gerbiamas kaip centrinės krašto galybės ikurėjas. Ištaigingumas ir išgastis kertasi kiekvienam žingsnyje.

Senovinėlai žalmi, brangū šaučiav, Kremliaus dirbtuvų darbu, du šautuval, priklausę Petru Didžiajam, pašu šachų maršalo lazdos, atletos iš gryno aukso, ukrainiečių etmonų lazdos, pirmųjų Romanovų lankai ir vytelynės, dirbtos vokiečių rankų, paradinės šalmas, dovanotas Jonui Ziaurajam vieno Sibiro chano, persinis skydas, kruopščiai sudėliotais aukso deriniai, vaizduojančiais miniatūrinis žmones ir gyvulius, aukštinis Michailo Romanovo durklas, išpuoštas trilantais, Petro Didžiojo

lenktas kardas, medžiokliniai ginklai iš Tulos, Berlyno, Paryžiaus, Viehos, Londono, kardai, papuošti briliantais, pistoletai, Katerinos II šautuval ir daugybė kitų dalykų. Tai tik maža dalis to, ką matėme Kremliaus muziejuje. Dėl vienos paminėti eksponatų, kurie sukrauti be galo nutūsiose salėse.

Ir katedros? Statybiniu atžvilgiu jos būdingos ir idomios ne tik inžineriui, bet ir eiliniams žūrovui. Ypatinga dėmesi atkreipia didžioji Kremliaus bažnyčia, Bolognos architekto Rodolfo Floravante išstabus kūrimys. Tu katedrą visas spiečius, ir kiekviena ryškiai vaizduoja vienoki ar kitokių stiliums pasireiškimą. Kaip atrodo katedrų vienas? dilginas klausimas, nė akmirką neduodas ramybės.

„Ar galima į vidų?“ — „Katedros dėl remonto uždarytos!“ — atsako sausai GPU leitenantas.

„Ar važiuosime toliau?“ — „Mes jums viską parodē, kas galima“ — vėl klaikiai nuskambė įėjimo balsas.

Išvažiuodami pasukam į Raudonąjį aikštę. Kaip tik dabar yra Lenino mauzoliejaus lankymo valanda. Daug žmonių veržiasi į mauzoliejų ir su nuostaba žūri į mažą žmogų, paguldytą stikliniai me karste.

„Pirmyn! Nestovėti vietoje!“ — šaukia sargybinių. Minia suniuboja ir lėtai traukia pirmyn.

Tas mažasis vyras dabar buvo dažnai atkuriamas propagandinėse filmose. Bet ir čia jis dažnai lieka Stalino užtemdytas, kurio vaidinimo spalų revoliucijoj marijonetiskai iškeliamas. Prieš tai ir Leninas, jei gyventų, protestuotų.

„Sis virėjas jums dar pateiks sūrią sriuba“ — taip karta pristatė apie Staliną Leninas, norėjęs pastarąjį išmesti iš partijos. Ir čia Leninas neklydo.

Gulbių ežeras

BALETO SEZONO PRADŽIA

Vos uždangai paklus L. Liberto dekoracijos stiliskai vaizdavo dvi skrendančių gulbių eiles. Vėliau vaidyboje pačiu ezero pakraščiu praplaukė keletas gulbių ir po valandos dar keletas, kol vėl dalis jų gržo atgal ir sustojo ties pačiu scenos viduriu, ežero pakraštyje. Tai buvo tas momentas, kur metaforinės gulbės, baleto šokėjos, medžiojoti išskaidytos, bet nepašautos, drauge su karalaite, vėl gržo į savo pomėgių vieta paežeryje.

Betgi čia rutuliuojasi pasakos drama, nes pati skaisčioji gulbių yra užburtoji mergelė. Pati pasakos fabula nėra sudetinga, nes kungiakštis ir gulbė yra piktai geniaus burtų žaislas. Tačiau pati svarbiausias pasakos turinys yra melės lyrika. Tikroji melė nugali bet kokias piktas genijas pinkles. Todėl taip pat ir karalaicio tragedija virsta melės džiaugsmu. Tuo būdu tikroji melė, iškūnya ta pasakoje, patraukia ne viena realaus gyvenimo pilieti.

Vakarykščios dienos baletu premjera vaizdai buvo pažaidavos šia minti. Ten žmonės, t. y., meno šokėjos ir žokėjai, metaforiniu būdu, stilizuotais gulbių judeisais išreiškė tas melės kančias ir džiaugsmus, kurie nesvetimi ir pilkojo gyvenimo žmonėms. Čia ir reiškiasi tas „Gulbių ežero“ grožis, kuris sukviečia gal ne tiek daug meno, bet, pasakysime, kasdienybės žūrovą. Ir vėkar teatras buvo prigužęs pilnas žmonių. Čia netrukė ir veikėjai kariu, daugiausia turbūt, pirmą kartą žūrinčiu mūsu baletu, o taip pat ir mūsu pačiu platičiosios visuomenės atstovu. Vien jau tuo galime tvirtinti, kad baleto premjera pasiekė. Tačiau baleto premjera pasiekė ir visais kitais atžvilgiais.

Visi premjeros veiksmai ir pavalkslai buvo mielai žūrovų sekami, nors kai kurie baletu atskiri gabalai susilaikė ir didesnio dėmesio. Tuo labiau, kad baleto ansamblis ypač susitirpėjo po pirmojo veiksmo. Jei pirmame veiksmė galima buvo paėskei vieną kita darnumo trūkumėl, tai kituose veiksmuose visa tai gražiai išsilygino. Čaikovskio muzikai skambant, J. Pakalnai diriguojant, pirmniausia kreipi dėmesį pas de trois šokis. Šokio trejukai, bendrai ir atskirai, netrukė šokio nuotaikos ir elevacijos, tačiau kai kur nelėšaigtas darnumas neleido susidaryti trokštą-

SPORTAS

Šandien pradedamas teniso turnyras

Šandien, trečiadienį, Kauno sporto aikštynėje pradedamas rudens lauko teniso turnyras. Turnyras susilaikė didesnio susidomėjimo ir užsirašė apie 40 tenisininkų ir tenisininkų.

Šandien turnyro pradžia 17 val.

LIETUVOS LENGVATLETŲ PASIŪDYMAS

Šeštadienį ir sekmadienį, rugpjūčio 27 ir 28 d. d., Kauno sporto aikštynėje įvyksta Lietuvos lengvatos atletikos pirmenybės. Pirmenybėse gali dalyvauti ir provincijos lengvatletai, t. y. išlaikymu ir kelione turi pasirūpinti patys. Registracijos reikia iki penktadienio, rugpjūčio 26 d., 15 val. Kūno Kultūros Rūmuose, II aukštė.

DU REKORDAI MILANE

Lengvatos atletikos šventėje Milane mėste buvo pasiekta nebloga pasiekimų. Tarp kitokio krito du Italijos rekordai. Lanzis pagerino 1000 m Tavarnario pasekmę 2:28,4 min. iki 2:26,5 min. ir Bev'acqua 5000 m prabėgo per 14:37,0 min. Senasis rekordas Morellio — 18:155 m.

— Pressburgje buvo tarpvalstybinės lengvatos atletikos rungtynės Kroatija — Slovakija. Susitikimas pasiūgė Slovakijos pergale 60:56. Slovakų pagerino du naujus rekordus: 800 m Masura — 2:02,9 min. ir 4x100 m estafetė — 44,7 sek.

— Kad vienoje aukštostos klasės futbolo komandoje žaistu penki broliai, iki šiol nebuvo girdėti. Vis dėlto tokia vienuolikė yra iš būtent VfL Heilbronn, kurioj žaidžia penki broliai Kronenbitter. Trys žaidžia puolime (viduriu puolikas ir dešinioji pusė), vienas dešinioju saugu ir vienas dešinioju gyniku.

— Italų boksininkas Luigi Musina, savo laiku buvęs Europos pusfinalaus sv. meistras, Ventimiglijoi nugalėjo tautieti Barbato.

mojo išpūdžio. Tenka pabrėžti, kad čia buvo ir malonių išsimėši.

Juozapaitė — baleto Odetta, gulbių karalienė, antram veiksmu adagio, savo šokio technika atkreipė dėmesį, nes grakščios mosta's, santūria mimbika, tikslais polikliais, dariais taktais gražiai sušoko minėta baletu dalį. Labai krito į akių darnumas, būdingiausias šokio veiksnys, kuris išsišauja išlaikytas. Tai apimta didelė meno šokėjo privilegija, nes vadysi takta — reiškia, sudaustyti geriausia šokio išpūdį. Tuoj pat kitoj scenoje šokus ketveriukė, savo pas de quatre, taip pat buvo mielai publikos apdovanoti katutėmis.

Labai vykusių praėjo išpanų šokis, nes kai kurie mūsu baletu šokėjai sudarė sau tam tikrą šokio amplia. Todėl Jovaitytė galima vadinti lietuviškai išpane, kuri su Tamošiūnu

min., 110 m kliūtinis Facchiniis (I) 14,7 sek., 400 m kliūtinis — Missonis (I) 53,8 sek. su kartimi, Romeo (I) 4,00 m, Romeo bandė ir 4,17 m, bet nepavyko, ietis Varszeghis (V) 67 m, kūjus Taddia (I) 51,50 m. Futbolo rungtynės tarp dviejų stiprių Milano komandų, Ambrosiana ir Milano, laimėjo Ambrosianas pasekmė 3:2. Pirnasis kėlinys 2:0.

TRUMPAI IŠ UŽSIENIO

— Bergamo italas studentas Padovanis per vieną valandą nubėgo 18,204 m ir tuo būdu pasiekė naują Italijos rekordą. Senasis rekordas Morellio — 18:155 m.

— Pressburgje buvo tarpvalstybinės lengvatos atletikos rungtynės Kroatija — Slovakija. Susitikimas pasiūgė Slovakijos pergale 60:56. Slovakų pagerino du naujus rekordus: 800 m Masura — 2:02,9 min. ir 4x100 m estafetė — 44,7 sek.

— Kad vienoje aukštostos klasės futbolo komandoje žaistu penki broliai, iki šiol nebuvo girdėti. Vis dėlto tokia vienuolikė yra iš būtent VfL Heilbronn, kurioj žaidžia penki broliai Kronenbitter. Trys žaidžia puolime (viduriu puolikas ir dešinioji pusė), vienas dešinioju saugu ir vienas dešinioju gyniku.</

Visuomeninis taupumas

Karo metais turi savo logika, savo etiką, savo estetiką ir savo ekonomiką. Tai turi supras ikiekinas, kam įkimas lėmė patekti į karą orbitą, nes karas, ypač modernusis totalinis karas, yra visu pajęgu ir visu iš ekių suorganizavimas vienam tikslui — laimėjimui. Taikos metu pedantiška taupuma mes esame linkę vadinti šyktumu, 'ai gai nebelaikome jo dorybe. Bet karas meiu ir šia savoka daugeliu pozūjų tenka perkainoti. Ne vien dėl to, kad pasikeičia taupymo objektas į kruopštūjį taupumą charakteriuoja nebe einamosios sa skaitos, bet išidžiai palėpėje kybas kadugų dūmais pakvipes kumpis, kuri šeimininkė retkarčiais „pa periuoja“ su tikra chirurgo precizi ja. Salia asmeninio, kartais egoistinio, taupumo šiuo metu iškyla socialinis taupumas: karas juk yra aukščiausio laipsnio kolektyvinė pastanga.

Kas prie pat kara ar jau karos metu lankesi Vokietijoje, ta tiesiog siebino kolektyvinio taupumo organizacijos smulkmeniskumas, kruopštus visokių nuotrupu ir atliku rankojimas. O ir mus nekarta pasekėdavo iš Vokietijos importuoti vaistus ar tepalų tūtelės su lrašu: „Leere Tube sammein“. Šitos smulkmenos, padaugintos milijonus kartu, yra davusios tūkstančius tonų žallavas atstojančio laužo. Be to, tal yra metodas audėti tautos solidarumui, proga nuolat ir nuolat iš Jungtių dviasiai visos tautos siekiamajai užsibrežtai tikslai.

Prieš porą metų ir mes, pasekė Vokietijos pavyzdžiu, buvome pradėjė organizuoti geležies laužo rinkimą ir propagavome visokeriopą tautos ūkiui naudingą taupumą. Pastaraisiais metais, kada niekas negalėjo būti tikras, kad ryti kelsis save bute, kada nuo vienos kiaulės „buozė“ turėjo duoti penkis kumpius valstybel, supran'ama, negalėjo būti kalbos ne tik apie socialini, bet net ir apie asmenini taupumą. Turėjome išprasti gyventi su ligta diena.

S'andin, kada padėtis yra visiškai pasikeliusi, turime neužmiršti, kad ir senosios salygos nesugrižo: mes nebesame karo stebėjai, bet esame karo laukas ir karo dalyviai, nes mūsų šventa pareiga visomis išgalėmis remti naikinamą žygį prie bolševizmo. Ko didžiausias taupumas ir bus viena iš tokios paramos formų.

Štai vienas tokio taupymo pavyzdys. — Labai plačiai vartojamas pramonės gaminys — popierius. Kiek jo galima sutaupyt iau vien nenumesdamis ir po kelių kartus panaudodami krautuvėje gaunamus popierinius maišelius. O ką bekabėli apie istaugas ir ypač moksleiviją, kuri nuolat turi reikalo su popierium. Netvarkinga rašysena, sujauktas juodraštis, nekrupštus neapgalvojas darbas yra didžiausiai posipariaus ryjikai. Tvardydamas iuos dalykus, mokinys taupys popieriu ir tuo būdu turės dvigubą naudu. Tai turėtų dar aiškesne socialine ir pedagoginė reikamė, jei mokytojai priminti mokiniams, kad karo salygose vadovėliu spausdinimas kartais gali reikštį gamybiniu jėgų ir žaliau atitraukimą kasdieninams reikalams ir todėl reikia stengtis išlaikyti vadovėlių švariausią, kad jis kitiems mokslo metams būtų galima perduoti jaunesniems mokslo draugams. Turėdami galvoje reikalą taupyt popieriu ir susipausti su knygų laidomis, su kokia padvigubinā pagarba mes turime traktuoti jau esamas knygas, ypač savuočius klasikus. Jie neturėtai statiskai uzurpuoti popierius ir tik puošti viena kurią knygą lentyna. Jeigu vienam egzemplioriui sudaromas salygas apeiti keletą rankų, tai jau tas atstoja knygos antrajai leidimai.

Tai tik vienas pavyzdėlis. Panasių dalyku būtų galima pasakyti ir apie geleži, ir apie kura, ir apie žviesą, ir apie visa kita, ką mes vartojame ir ka taupydam ne pirmoje eilėje dėl savo asmeninės naudos, bet turėdami prieš akis bendra didi reikala galime ir sau laimeti tokiu vertybiu, kurios jau maža k bendra bei ur su taupoma materija, bet priklauso tau riuju idealiniu srūčiu.

Kultūros paminklų apsaugos įstaigos uždaviniai ir darbai

Paskutiniaių bolševiku valdymo laikais mūsų krašto kultūrinės vertės buvo žlugdomos ir niekiu namos samoningu griovimo ir ar dymo instinktu. Praėjusių metų rudeni šimtai raudonarmiečių sunkvežimių važinėjo po Lietuvą, komunistų vadovaujami, daugiausia jaunu žydelkaičių ir žydų, vilkstinėmis iš dvarų grobė ir vežė vertingus baldus, paveikslus, senus veidrodžius, laikrodžius ir kitus apnašius daiktus. Didžioji daiktų dalis išardėjo į Sov. Rusiją, nemaža dalis atsidūrė čekistų ir komunistų privačiuose butuose ar kompartijos būstiniene, daug jų buvo tiesiog išdažyta ir išlaužta bolševiku samdinė kaip „buržuazijos“ palaikai.

Lyt nujaudama tą bašią mūsų kultūrinio gyvenimo naikinimo audra, bolševikams užėmus kraštą, Kultūros Paminklų Apsaugos įstaiga emėsi kas galima gelbėti. Skubiai buvo nusiuista į dvarus apie 20 menininkų brigadų suregistravoti ir paimiti į valstybinę apsaugą ten esančių kultūrinės, moksliinės, meninės, istorinės ir muziejinės reikšmės turinių daiktus. Nors daugelyje dvarų brigados rado dar šiltus grobti ir plėsti atvykusį komunistų ir raudonarmiečių pėdsakus, vis dėlto didele kultūros turto daliu tada dar pavyko apsaugoti nuo sunaikinimo. Brigados aplankė apie 1.300 dvarų ir per 500 dvarų kultūros paminklus suregistravo ir paėmė į valstybinę apsaugą. Daugelis dvarų jau buvo bolševiku ištuštinta,

o ten, kur buvo išlikę raudonarmiečiai, brigados nebuvu išleistos. Vėliau gautomis žioniomis, daugelyje raudonarmiečių užimtu dvarų kultūrinės vertės turėj daiktai buvo sunaikinami, kaip niekam nevertos atmatos.

Bet ir paėmus į valstybinę apsaugą ir globą dvarų stilingus baldus, paveikslus, knygas ir kitokius meno ir kultūros daiktus, Kultūros Paminklų Apsaugos įstaigos veikimas buvo nepaprastai sunkus. Nepaisydamas įstatymų, bet kuris nemokša komunistas ar čekistas vilko valstybinį kultūros turą kaip vilkis į savo urva arba tiesiog į naikino. Provincijoje komjaunuolai jau buvo pradėję késintis į bažnyčias, daugyt kryžius ir koplytėles. Vilniuje viena evangelikų bažnyčia paversta komjaunuolių būstine; išlaužti bareljefai, sužalootos statulos; Kėdainių evangelikų liuteronų bažnyčia paversta javu sandeliu: iškapoti altoriai, sakyklą, Radvili sostas; Kauno evangelikų liuteronų bažnyčioje raudonarmiečiai norėjo iširengti tilto apsaugos būriui klubą. Iš Valstybinio Archyvo i Maskvą išvėžtos kelios dešimtys archyvinės medžiagos dėžių. Lietuvos užsienių reikalų ministro archyvas; sunaikinta šimtai tūkstančių lietuviškų knygų ir kitų leidinių. Nežiūrint įstaigos energingu žygiu, mūsų kraštą kilnojamų kultūros paminklus, apsaugoti juos nuo išnykimo, nuo išvėžimo į užsienį, nuo netinkamo remonto ar kitokio sunaikinimo ir gadinimo. Tokia kultū-

ros paminklų inventorizacija reikalauja didelio kvalifikuoto žmonių darbo — specialių iš meno istoriko, architekto, fotografo ir pagelbinio personalo sudarytų brigadų, kurios per eilę metų važinėtu šiuo tikslu po kraštą. Dabartinėse gyvavimo salygose tokiam darbui skyrius gali būti ruoštis, tai jis pagal išgales ir daro. Šiuo tikslu renkama aprašomoji istorinė ir iliustracinė medžiaga, išvairios žinios ir datos apie kultūros paminklus, fotografines nuotraukas ir kitokie atvaizdai, piešiniai, bražiniai ir t. t. Remiantis iki šiol surinkta medžiaga, sudaramas Lietuvos nekilnojamų ir kilnojamų kultūros paminklų, visų pirmą bažnyčių ir kitų žemės pastatu, judomas katalogas — kartoteka, sutarkyta, kaip ir Lietuvos dvarų kartoteka, sisteminė, imant pamatum administracinių krašto susirkystymų apskritis ir valsčius. Sugrupuojami kultūros paminklų registracijos lapai, gauti 1940 m. iš miestų ir provincijos. Skyrius ima valstybės globon ir apsaugon pastatus į daiktus, turinčius meno ir kultūros reikšmę ir praradusius savininkus ar valdytojus, pvz., daiktus, rastus išvėžtū į Sovietų Sąjungą lietuvių, išbėgusius iš Lietuvos bolševikų ar žydų butuose. Atrenka meno ir kultūros daiktus ir iš išvairių likviduojamų įstaigų turto. Kel leidžia dabartinės sunios susisiekimo salygos, patikrinia Lietuvos dvaruose 1940 m. sunregistruotas meno ir kultūros daiktus, kurie dėl tinkamų susisiekimo priemonių trūkumo į Kauną šiaisiai metais negalejo būti suvežti.

Architektūros skyrius dabo kultūros paminklų rūpinasi krašto pilių griuvėsių ir senų bažnyčių restauravimu, kiek tai leidžia dabartinės karinio laiko salygos; prižiūri nukentėjusius nuo karinio pastato remonta, daro išvairius architektūros paminklų ir remontojanų pilių bražinius, matavimus, fotografines nuotraukas.

Archeologijos skyrius dabo kultūros paminklų rūpinasi Lietuvos piliakalniuose, kapinynuose, ima apsaugon ir globon išvairius archeologinius žmonių atsitiktinai kasant žemę aptiktus radinius; aplankomos išvairios architektūros paminklų ir remontojanų pilių bražinius, matavimus, fotografines nuotraukas.

NEW YORKAS. IX. 24. Už neutralumo įstatymo atšaukimą Atlantic City pasakytoje kalboje pasiskė ir CIO profesinių organizacijų sąjungos laivyno ir laivų dirbtuvų darbininkų skyrius pirminkas John Greenas. Pasak Associated Press, jis pareiškė, kad sąjunga remia Roosevelto užsienių politiką ir Roosevelto bei Churchillio pareiškimą iš Atlanto vandenyno. John Greenas visiškai pritarė toms priemonėms, kurių buvo imtasi tam reikaliu įgyvendinti. Pasak jo, jei neutralumo įstatymas stovis skersai kelio, tai jis turis būti pašalintas.

BUKARESTAS. IX. 24. „Turint galvoje, kad frontas artėja prie Krimo“, praneš Simferopolio siustuvė, visuose dideliuose Krimo miestuose buvo sušaukti susirinkimai, kuriuose bolševiku veikėjai kvietė civilinius gyventojus į ginklu pasipriešinti vokiečių karinėmeinei. Vienas bolševiku partijos sekretorių pareiškė: „Vokiečiai turi savo rankose Krimo raktą. Aš kvediu visus šalies gynybos vadovus nesu-

mažinti Krimui gresiančio pavojaus. Daugiau dirbtų, nuo daugiau ko atsakyt iki mirties kovoti, tai yra vienintelis dalykas, kuri dar šiandien gali padaryti Krimo gyventojai.

AMSTERDAMAS. 23 jūreliai, išlike gyvi iš nuskendusio laivo „Pinkstar“, kaip Reuteris praneša, atvyko į Reykjaviką, Islandijoje.

KABULAS. Teherano radio ži-

niomis, vakarykščiaiame parlamento posėdyje buvo balsuojama naujoji vyriausybės programa. Daugumas atstovų pasiskė dėl naujo pasiūlymo.

KOBĖ. Penkiasdešimt anglų ir 160 indų, gyvenusiu Kobės apylinėse, iš Jokohamos laivu „Anhui“ išplaukė į savo tévynę. Jiems išvaziavus, Kobės srityje pasilikė dar apie 300 anglų ir indų.

Roosevelto pareiškimas dėl „Pink Star“ laivo paskandinimo

Pradėta kampanija neutralumo įstatymui atšaukti

VASINGTONAS. IX. 24. Antradieni per spaudo konferenciją prezidentas Rooseveltas buvo paklaustas dėl plaukusių Panamos vėliavai laivo „Pink Star“ nuskandinimo. Rooseveltas pareiškė, kad vyriausybė svarsto Jungtinį Valstybių prekybos laivų apginklavimo klausimą ir kad bus padaryta viskas laivams apsaugoti. Tai gali priversti prie neutralumo įstatymo pakeitimo. Iki ateinančios savaitės būti išspręstas klausimas, ar tas įstatymas bus atšauktas. Rooseveltas pripažino, kad laivas „Pink Star“ buvo ginkluotas viena patranka ir kad Panama apginklavus iš kuriuos savo prekybos laivus. Toliau Rooseveltas pranešė, kad laivas „Pink Star“ plaukė lydimas Kanados apsaugos laivų. Jis plaukė į Islandiją. Laivas buvo nuskandintas 275 mylias į šiaurės rytus nuo Farewollio iškyšulio.

Svarbiausias tikslas, pareiškė prezidentas Rooseveltas, esas tautos gynimas. Šio tikslu negalima „narpilioti smulkmenomis“, kaip pavyzdžiu klausimai, kokia vėliava laivas turi turėti, ar klausimai, ar laivas turi būti ginkluotas patranka. Tokios smulkmenos esančios ne reikšmingos, jei turima reikalo su tokia grupe, kuri nori „užviešauti visą pasaulį“. Kongresas aiškiai pareiškė, kad Jungtinės Valstybės turi padėti tiems, kas megina pasipriešinti tam norul, „užvaldyti pasauli“. Jungtinės Valstybės padarytas viskas, kas tik galima, sustruktūti, kad diktatoriai įsigytų bazes, iš kurių jie galėtų „grasinti“ Jungtinės Valstybės. Tam tikslui yra Jungtinio Valstybų kariuomenė Islandijoje ir tuo tikslu laikomi vėliavos klasikus. Jie neturėtai atvirai įstūrėti į ūkius, kuriuose bolševiku veikėjai kvietė civilinius gyventojus į ginklu pasipriešinti vokiečių karinėmeinei. Vienas bolševiku partijos sekretorių pareiškė: „Vokiečiai turi savo rankose Krimo raktą. Aš kvediu visus šalies gynybos vadovus nesu-

Der Stadtkommissar in Kauen

Oeffentliche Bekanntmachung Nr. 28

ÜBER DIE ABLIEFERUNG VON WAFFEN UND MUNITION

Zu der Anordnung des Herrn Reichs-kommissars für das Ostland vom 12. September 1941 werden nachstehende Ausführungsbestimmungen erlassen:

1. Abzuliefern sind alle Schusswaffen, Handgranaten, sowie alle Hieb- und Stoßwaffen, die ihrer Natur nach bestimmt sind, durch Hieb, Stoss oder Stich Verletzungen beizubringen. Abzuliefern ist ferner Munition zu Schusswaffen sowie Schießpulver, Sprengmunition und Minen jeder Art. Fertige oder vorgearbeitete wesentliche Teile von Schusswaffen und Munition sind gleichfalls abzuliefern.

2. Unter ablieferungspflichtige Waffen und Munition fallen auch Jagd-

waffen sowie dazugehörige Munition jeder Art.

3. Die Ablieferung von Waffen und Munition hat stattzufinden in der Zeit vom 25. September 1941 bis 2. Oktober 1941.

vormittags 9—12 Uhr oder nachmittags von 15 bis 16 Uhr im Gebäude der Schutzpolizei Kauen, Gediminostr. 29 (auf dem Hofe).

4. Auf die Strafbestimmungen in der Anordnung des Herrn Reichskommissars für das Ostland wird ausdrücklich hingewiesen.

Der Stadtkommissar:
gez. C R A M E R
SA - Oberführer.

Kauen, 24. 9. 41.

Kauno Miesto Komisaro

Skelbimas Nr. 28

GINKLAMS IR MUNICIJAI ATIDUOTI

Prie Pono Reicho Komisaro Rytu Kraštui 1941 m. rugėjo 12 d. potvarke lietidžiame šie vykdome nuostatai:

1. Turi būti atiduoti visi šaunamieji ginklai, rankinės granatos, o taip pat visi duriamieji bei smogiamieji ginklai, kurie savo esme skirti daryti sužalojimams smogiant, kertant ar diriant. Taip pat turi būti atiduota šaunamų ginklų municija, šauna-masis parakas, sprogdinamoji medžio ir viskairopis minos. Gatavos arba nebaigtos gaminti esminės šaunamų ginklų ar municijos dalybės taip pat turi būti atiduotos.

2. Prievolė atiduoti ginklus talko-

ma ir medžioklės ginklams ir jiems priklausomai visų rūsių municijai.

3. Ginklai ir municija turi būti atiduoti nuo 1941 m. rugėjo 25 d. iki spalio 2 d.

priešpiet 9—12 val. arba popiet 15—16 val. Schutspolizei patalpu kieme, Gedimino g. Nr. 29.

4. Isakmai nurodoma į Pono Reicho Komisaro Rytu Kraštui potvarke yra esamus baudžiamuosius nuostatus.

Kauno Miesto Komisaras
(pas.) C R A M E R
SA - Oberführer

Kaunas, 1941. IX. 24.